

AUTOREFERAT

1. Małgorzata Kubala

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe:

- 1) 1994 r., dyplom ukończenia Szkoły Muzycznej II stopnia z tytułem zawodowym muzyk – wokalista w zakresie śpiewu solowego
- 2) 2000 r., dyplom ukończenia studiów magisterskich na kierunku muzykologia z wynikiem bardzo dobrym, Uniwersytet Warszawski, Wydział Historyczny
- 3) 2001 r., świadectwo ukończenia studium pedagogicznego, Akademia Muzyczna im. F. Chopina w Warszawie, Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne
- 4) 2002 r., dyplom ukończenia studiów magisterskich na kierunku Wokalistyka z wynikiem celującym, Akademia Muzyczna im. F. Chopina w Warszawie, Wydział Wokalny
- 5) 2011 r., świadectwo ukończenia studiów doktoranckich w zakresie sztuk muzycznych – wokalistyki, Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie
- 6) 2012 r., dyplom uzyskania stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej wokalistyka na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej stanowiącej dzieło artystyczne „Mazurki Fryderyka Chopina w transkrypcji Pauliny Viardot. Aspekty estetyczne i wykonawcze na tle ich *amitié amoureuse*”

3. Zatrudnienie:

Adiunkt doktor Wydział Wokalno-Aktorski, Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie

4. Jako osiągnięcie artystyczne, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r., o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.) przedstawiam **płytę CD *Chemistry of love (Opus Series/Requiem Records 31/2019)***

Płyta stanowi zapis wykonania dwóch cykli kompozycji Marzeny Majcher: *Chemistry of Love na sopran i kwartet smyczkowy* (2017) oraz *Radiation na sopran, chór i live electronics* (2016-2017) Płyta została nagrana w Studiu S2 Polskiego Radia we wrześniu 2018 i wydana przez Requiem Records w serii Opus, pod nr. 31/2019.

Wykonawcy płyty *Chemistry of Love*:

Małgorzata Kubala - sopran

NeoQuartet w składzie:

Karolina Piątkowska - Nowicka - I skrzypce

Paweł Kapica - II skrzypce

Michał Markiewicz - altówka

Krzysztof Pawłowski - wiolonczela

Marzena Majcher – chór, live electronics

Tytuły utworów na płycie:

Chemistry of Love na sopran i kwartet smyczkowy:

1. *I Dopamine*
2. *II Phenylethylamine*
3. *III Estratetraenol*
4. *IV Epinephrine*
5. *V Norepinephrine*
6. *VI Endorphins*

Radiation na sopran, chór i live electronics

7. *Event Horizon*
8. *Crushing of Neurons*
9. *Photon Energy*
10. *Radiation*

Płyta CD *Chemistry of Love* stanowi podsumowanie moich dotychczasowych doświadczeń w zakresie wykonawstwa muzyki współczesnej. Po raz pierwszy wykonałam kompozycję Marzeny Majcher w 2015 r. Wzięłam wówczas udział w Koncercie Prawykonań organizowanym przez Podyplomowe Studia Kompozycji UMFC - wraz z Katarzyną Szymkowiak (mezzosopran) zaśpiewaliśmy partie wokalne w *88 Fraktali na kwartet smyczkowy i dwa głosy żeńskie*. Rok później podczas koncertu prawykonań zabrzmiały dwie części większego, cyklicznego utworu *Chemistry of Love: I Dopamine i II Phenylethylamine* w składzie na *sopran, flet, klarnet i kwartet smyczkowy*. W tym samym roku kompozytorka uzyskała stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na kontynuację dzieła, dzięki czemu w 2017 r. odbyła się prapremiera czterech kolejnych części: *III Estratetraenol, IV Epinephrine, V Norepinephrine i VI Endorphins* w docelowym składzie na sopran i kwartet smyczkowy (Warszawa, Prom Kultury). *Chemistry of Love* zaprezentowana została również w wersji na sopran i live electronics i exformer interaktywny, m.in. w „Planetarium Niebo Kopernika”, Centrum Nauki Kopernik w Warszawie (2017), podczas wydarzenia kulturalnego *Koniec Lata na Jazdowie* organizowanym przez Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie i podczas koncertu *Interaktywnie 3* z udziałem tancerzy – studentów Wydziału Choreografii i Teorii Tańca oraz Zespołu Chopin University Dance Company UMFC. W 2018 r. został utwór wykonany jeszcze na dwóch festiwalach: XIV Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej i Sztuk Wizualnych w Bydgoszczy oraz na IV Krakowskim Festiwalu Akordeonowym podczas V Koncertu Prawykonań Utworów Akordeonowych (w wersji na sopran i dwa akordeony).

Jak stwierdziła sama kompozytorka: „Inspiracją do powstania muzyki [*Chemistry of Love*] było sześć substancji chemicznych, potocznie nazywanych “chemią miłości”, które odpowiadają za stan zakochania. Eksperyment kompozytorski polegał na transformacji na struktury muzyczne wzorów strukturalnych tych substancji: ich kształtu, wyglądu, linii, rytmów, proporcji oraz kontekstów przestrzennych.”¹ Tytuły części *Chemii Miłości* pochodzą od nazw łacińskich substancji chemicznych, których wzory stały się inspiracją do powstania

¹ M. Kubala, M. Majcher, *Jak brzmi Chemia Miłości? Interpretacja i analiza interdyscyplinarnej kompozycji Marzeny Majcher, oscylującej na pograniczu muzyki i chemii*, w: *Ars Inter Disciplinis. Korespondencja na styku sztuk* (red. J. Cieślak- Klauza, M. Gajl, T. Baranowski), UMFC, Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny w Białymstoku, 2018, s. 245.

utworu. Jako przykład ilustrujący ideę Marzeny Majcher posłużyć może jeden z pierwszych szkiców – prototyp kompozycji, w którym wzór substancji endorfiny przeniesiony został na zapis nutowy na pięciolinię (przykł. 1).

The image contains three hand-drawn musical sketches. The top sketch is titled 'CHEMIA MIŁOŚCI' and 'ALPHA ENDORPHIN' with the number '0265'. It shows a complex musical score with multiple staves, featuring various notes, rests, and chemical structures (including 'OH' groups) overlaid on the notation. The middle sketch shows a similar musical score with chemical structures. The bottom sketch shows a musical score with a complex geometric pattern of lines and arrows overlaid on the staves, representing a transformation of the endorphin molecule into a musical form.

Przykł. 1 Jeden z pierwszych szkiców rękopisu cz. VI *Endorphins* z *Chemistry of Love* Marzeny Majcher z archiwum kompozytorki.

Końcowy efekt transformacji tego wzoru, po różnych zabiegach kompozytorskich, przedstawia partytura części *VI Endorphins* z *Chemistry of Love* na sopran i kwartet smyczkowy (przykł. 2). W przykładzie tym powtarzające się „wierzchołki” sześciokątnego wzoru znajdują się w partii sopranu i wiolonczeli, a kształt wzoru odzwierciedla partia pierwszych skrzypiec, uzupełniana drugimi skrzypcami i altówką (boczne krawędzie sześciokąta).

Przykł. 2. M. Majcher, *Chemistry of Love, VI Endorphins*, t. 27-28.

W interpretacji partii wokalne *Chemistry of Love* najistotniejsze okazało się odnalezienie ładunku emocji i ekspresji w strukturach muzycznych powstałych w oparciu o wzory chemiczne. W linii sopranu obecne są nie tylko elementy należące do struktury wzoru (jak w przykł. 2). Linia może też odzwierciedlać cały kształt wzoru – z taką sytuacją mamy do czynienia w *II Phenylethylamine*. Najpierw wzór pojawia się w poszczególnych instrumentach, a następnie prezentowany jest w partii sopranu. Sześć pierwszych dźwięków tworzy główny motyw tej części, który porusza się dokładnie po górnej linii kształtu wzoru substancji Phenylethylamine (przykł. 3)

5 *f*
Soprano
The space which se - pa - rates me from yo - u,
5
Violino I
mf
Violino II
espress.
Viola
mp *espress.* *mp*
Cello
mf

Przykł. 3. M. Majcher, *Chemistry of Love, II Phenylethylamine*, t. 5-6.

Powyższy fragment, utkany z linii wzorów wymaga od wykonawcy wtopienia się w otaczającą go przestrzeń dźwiękową. Głos wraz z instrumentami tworzy bowiem niespokojną płaszczyznę, w której linie rozwijają się i zazębiają nawzajem, potęgując napięcie emocjonalne. Wraz z rozwojem płaszczyzny frazy wokalne ulegają redukcji – linia sopranu zostaje rozbita na pojedyncze motywy oddzielone pauzami. Zmiana kształtu i charakteru motywów następuje wraz z pojawieniem się kolejnej płaszczyzny.

Technika minimalistyczna, którą Marzena Majcher zastosowała w *Chemistry of Love* sprawiła, że na pierwszy plan wysuwa się przejrzystość przeprowadzania motywów w warstwie melodycznej instrumentów. Motywy w partii wokalne podlegają nieustannemu rozwojowi, bądź destrukcji. Dzięki temu zabiegowi struktura muzyczna jest niezwykle selektywna, wymaga zatem od wykonawcy partii wokalne bezwzględnej precyzji rytmicznej i artykulacyjnej. Śpiewak zwykle w naturalny sposób stara się wydłużyć oddech i połączyć motywy składające się na frazę. Tymczasem niezwykle istotnie dla całej konstrukcji utworu okazało się właśnie respektowanie oznaczonych przez kompozytorkę pauz rozdzielających motywy. Równie ważne jest dostosowanie barwy głosu do brzmienia warstwy instrumentalnej, współdziałanie z nią, wtapianie się w jej falującą, rozedrganą strukturę. Zmieniający się skład instrumentalny w różnych wykonaniach *Chemistry of Love* uwarściwiło mnie przede wszystkim na barwę – śpiewając z każdym kolejnym składem dobieierałam ją indywidualnie do otaczających mnie wrażeń dźwiękowych.

Teksty do *Chemistry of Love* autorstwa dwóch poetek: Anety Badiąg i Eweliny Lasoty podporządkowane są ściśle strukturze muzycznej – kompozytorka zamówiła je do już istniejącej muzyki. Wypowiedź podmiotu lirycznego dopasowana została zatem do pojawiających się w głosie motywów. Poezja nie przekazuje konkretnej miłosnej historii, raczej

sugeruje stany emocjonalne, odczucia zakochanej osoby. Nie mówi o miłości w sposób dosłowny, jest raczej pretekstem do pokazania nastroju, atmosfery towarzyszącej stanowi zakochania. Na pytanie - jaka jest bohaterka lirycznej wypowiedzi? – odpowiem: zawsze jest inna, raz pełna euforii, pewności siebie, a innym razem pełna obaw i wątpliwości. Jednak ostatecznie poddaje się uczuciu, które ją uszlachetnia, uwzniośla i wydobywa z niej to, co najcenniejsze. Jak napisała Aneta Badziąg: „*Chemia Miłości* to nie jesteśmy codzienni my, to my wyrastający ponad nasze własne wyobrażenia o nas samych, to my w naszym najwyższym wyrazie.”²

Oprócz *Chemii miłości* na płycie znalazł się także drugi cykl utworów Marzeny Majcher - *Radiation na sopran, chór i live electronics*. Inspiracją do powstania tych utworów były inne dziedziny nauki: *Photon Energy i Radiation* – fizyka, *Event Horizon* – kosmologia, *Crushing of Neurons* - biologia. Kompozycje te, podobnie jak *Chemistry of Love*, stanowią rodzaj eksperymentu, w którym autorka koduje na język muzyki inne przestrzenie i struktury pozamuzyczne z otaczającego nas świata.

W cyklu *Radiation* Marzena Majcher za pomocą podkładu elektronicznego wykreowała przestrzeń muzyczną kojarzącą się ze światem odległych galaktyk, przepływającą w swobodnych, przeplatających się liniach bez określonego ściśle metrum i podziału rytmicznego. Moim zadaniem było wtopienie się w warstwę brzmieniową i harmoniczną podkładu, przy czym kompozytorka pozostawiła mi spory margines dowolności. Zarejestrowane na płycie wykonanie jest tylko jedną z możliwych wersji tych utworów – tą, która została zapisana przez kompozytorkę. Jednak podczas wykonań koncertowych jej kształt, oparty o technikę wokalne improwizacji, zmienia się. Dodatkowym elementem wpływającym na zmienność kolorystyki tych utworów w wersji koncertowej jest exformer – urządzenie interaktywne poszerzające wrażliwość elektronicznego instrumentarium poprzez użycie różnego typu sensorów.

Płyta *Chemistry of Love* prezentuje różne kompozycje interdyscyplinarne, których wspólną cechą jest oryginalna koncepcja polegająca na odnajdywaniu podobieństw pomiędzy muzyką a nauką. Stanowi rodzaj eksperymentu zarówno kompozytorskiego, jak i wykonawczego. Proponuje jeszcze jedną, nową metodę poznawczą, łączącą różne elementy z wybranych dyscyplin naukowych z elementami czysto wrażliwymi. Doskonałym podsumowaniem poszukiwań kompozytorskich i wokalnych zdaje się być cytat zmykający przywołany wcześniej artykuł, który wraz z kompozytorką poświęciliśmy *Chemii Miłości* w *Ars Inter Disciplinis. Korespondencja na styku sztuk*: „Człowiek może transponować muzykę na przyrodę, uczucia, w kosmos. Może także ją usłyszeć w transcendencji. Muzyka jako sztuka medialna nosi w sobie ładunek napięcia zmysłowego, emocjonalnego i intelektualnego, który projektuje na dzieje świata. Jest więc sposobem unikalnego poznania.”³

² Fragment wypowiedzi A. Badziąg zamieszczony w książeczce do płyty *Chemistry of Love*.

³ F. Maj, *Muzyka i jej funkcje w Kłopotcie z istnieniem Henryka Elzenberga*, w: *Muzyka i filozofia I. Refleksje, konteksty, interpretacje* (red. K. Lipka, A. Muszyńska-Andrejczyk), UMFC 2017, s. 154.

5. Poza wspomnianymi wyżej koncertami związanymi z płytą CD wskazaną jako osiągnięcie w przewodzie habilitacyjnym chciałabym po krótko omówić kilka segmentów mojej działalności artystycznej, naukowej i pedagogicznej po uzyskaniu stopnia doktora sztuki muzycznej (pozostałe osiągnięcia znajdują się w wykazie dorobku). Spośród licznych wydarzeń artystycznych, w których wzięłam udział w latach 2013-2018, wymienię tylko najistotniejsze z punktu widzenia rozwoju moich zainteresowań.

1) Działalność artystyczna

W maju 2013 r. zostałam zaproszona przez Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” wraz z prof. Robertem Cieślą i pianistką dr Beatą Szebesczyk do wykonania pieśni I. Paderewskiego. Koncert ten inaugurował uroczyste otwarcie Salonu Muzycznego imienia naszego wybitnego kompozytora i premiera - z udziałem Prezydenta RP.

Współpraca z hiszpańskimi ośrodkami muzycznymi zapoczątkowana jeszcze w trakcie studiów doktoranckich rozwinęła się w regularną wymianę wykładów i projektów artystycznych realizowanych dzięki programowi Erasmus. W czerwcu 2013 r. śpiewałam w koncercie pt. *Salón Romántico* (w ramach cyklu *La Primavera Musical* organizowanym przez Real Circulo de Labradores – Stowarzyszenie Miłośników Opery w Sewilli). Wraz z artystami hiszpańskimi wykonałam program złożony z utworów kompozytorów romantycznych: Chopina, Schuberta i Rossiniego. W 2014 r., w Sewilli, wzięłam udział w koncercie muzyki hiszpańskiej „A las Toros. Tesoras Musicales y Literarios”, w którym obok mnie wystąpili znani artyści: Carmen Serrano, Alberto Arrabal, Adolfo Nieto i Francisco Soriano. Podobał się on tak bardzo, że został powtórzony w sezonie jesiennym. Tym razem dołączyła do nas Laura Vital – znakomita interpretatorka muzyki flamenco. W kolejnym roku zaproponowaliśmy hiszpańskim widzom koncert pt. „Tablao Chopin”, prezentujący połączenie dwóch narodowych stylów. Na rytmikę andaluzyjskich tańców nałożyliśmy delikatną, koronkową melodię Chopinowskiego mazurka.

Zainspirowana muzyką hiszpańską, jej tanecznością, swobodą w użyciu zdobnictwa, różnorodnością rytmów i barw, postanowiłam raz jeszcze nagrać mazurki Chopina w transkrypcji Viardot wraz z prof. Ryszardem Cieślą i pianistą Francisco Soriano. Tym razem wykorzystaliśmy do nagrania instrument z epoki Chopina. Fortepian Pleyela ze swoją pastelową kolorystyką i delikatnym brzmieniem nadał mazurkom innego wymiaru – bardziej eterycznego, ale jednocześnie lżejszego i bardziej tanecznego. W kadencji Viardot wplotłam swobodniejsze rozwiązania i zawieszenia, uciekając od ciężkiej stylistyki operowej. Płyta ukazała się nakładem firmy DUX (1148, 2014).

Postanowiłam też zaprezentować hiszpańską tematykę publiczności polskiej – w 2014 r. odbył się pierwszy koncert z cyklu „La viva España” z udziałem Sinofietty Polonia pod dyrekcją Chunga Chana, na którym poza pieśniami i fragmentami zarzueli (forma hiszpańskiej opery narodowej) zabrzmiały klasyczne utwory inspirowane kulturą hiszpańską (wystąpiłam wraz z A. Arrabalem i F. Soriano). Kolejne koncerty, pod nazwą „Hiszpańskie rendez-vous” zrealizowałam już w ramach UMFC, z udziałem studentów i pianistów naszego wydziału, pod kierownictwem muzycznym Emilio Bayóna (pierwszy z nich odbył się w grudniu 2015 r., kolejne dwa w lutym i w październiku 2016 r., a w 2018 r. pokazaliśmy polską prapremierę *Goyescas* Enrique Granadosa). Wszystkie te działania objęła patronatem Ambasada Hiszpanii w Warszawie.

W 2016 r. wzięłam także udział w: koncercie poświęconym pamięci mojej profesor Bogny Sokorskiej w ramach Piątego Piastowskiego Maja Muzycznego, w koncercie dedykowanym Marii Fołtyn w ramach Międzynarodowego Festiwalu Moniuszkowskiego w Kudowie-Zdroju oraz w koncercie galowym „Przygoda z Marią” poświęconym pamięci Pani Prezydentowej Marii Kaczyńskiej – propagatorki kultury i sztuki w Toronto. Kolejny duży projekt, do którego otrzymałam zaproszenie dotyczył wystawienia scenicznego opery kameralnej *Cendrillon* Pauliny Viardot w ramach edycji Festival de Música Española de Cádiz. W premierze, która odbyła się w Grand Teatro Falla w Kadyksie, zaśpiewałam partię Mageulonne. Spektakl wyreżyserował Javier Andrade Córdoba, a przy fortepianie solistom towarzyszył Francisco Soriano.

W 2017 r. wśród innych istotnych dla mnie wydarzeń wymienić należy koncert finałowy w ramach *VI Piastowskiego Maja Muzycznego im. B. Sokorskiej*, koncert kameralny pieśni patriotycznych na zlecenie NSZZ Solidarność Region Mazowsze w Łukowie oraz koncert kameralny *Lied Alemán* w Colegio Alemán Alberto Durero w Sewilli (przy fortepianie A. Małek).

Moja działalność artystyczna w latach 2017-2018 związana była głównie z koncertami muzyki współczesnej. Wspomnę, że pierwszymi znaczącymi prapremierami utworów współczesnych były dwa wykonania jeszcze z 2012 r.: kompozycji Anny Małek *Two spaces na sopran i zespół instrumentalny* z towarzyszeniem „Zahir Ensemble” pod dyr. J. Garcíą Rodríguez’a, w ramach festiwalu *3-er Ciclo de Musica Contemporanea* w Sewilli oraz *Oratorium Romantycznego „Ciernie i chwala, Bóg, Honor, Ojczyzna”* Mariusza Dubrawskiego na 2 solistów, chór i orkiestrę symfoniczną z Orkiestrą „Sinfonia Viva” dyr. T. Radziwonowicza i chórem „Cantus Cordis” pod dyr. W. Chanasa, w Kościele Matki Bożej Królowej Polski w Wołominie. Następnie wzięłam udział we wspomnianych wcześniej prapremierach utworów Marzeny Majcher (2015-2017) oraz koncertach promujących jej utwór *Chemia miłości* na różne składy wykonawcze (2018).

2) Działalność naukowa

Wykłady naukowe, które prowadziłam w Hiszpanii zarówno w Conservatorio Manuel Castillo, jak i pałacu Labradores – siedzibie miłośników opery - obejmowały różnorodne tematy. Pierwszy wykład, który odbył się jeszcze w 2012 r., dotyczył moich badań nad transkrypcjami mazurków Chopina dokonanych przez Pauline Viardot (temat mojej dysertacji doktorskiej) oraz szkoły *bel canto* Manuela Garcíi. Okazał się on na tyle ciekawy, że przedstawiłam go również w najważniejszej hiszpańskiej uczelni wokalne - Escuela de Canto w Madrycie. Kolejny wykład w Hiszpanii dotyczył twórczości Ignacego Paderewskiego i odbył się w 2013 r. w Conservatorio Manuel Castillo w Sewilli.

Szkolę *bel canto* Manuela Garcíi prezentowałam także w kraju, na konferencji „Współczesne i historyczne metody kształcenia głosu”, zorganizowanej przez Uniwersytet Zielonogórski (2014 r.) W tym samym roku wzięłam udział w międzynarodowej konferencji naukowej „Słowo, a świat dźwięków” z serii „Pieśń polska – źródła, tradycja, współczesność” organizowanej przez UMFC. Wspólnie z pianistką Julią Samojło przygotowałyśmy prezentację dotyczącą polskich inspiracji w twórczości pieśniarskiej kompozytorów brytyjskich. Temat poświęcony odniesieniom do tradycyjnej stylistyki *bel canto* w twórczości Pucciniego przygotowałam w ramach międzynarodowej konferencji „Puccini na głosy” (UMFC, 2015 r.).

W 2015 r. temat poświęcony stylistyce *bel canto* w twórczości Pucciniego zaprezentowałam w Sewilli dla stowarzyszenia Real Circulo de Labradores. Inny temat, związany z jednym z aspektów moich prac badawczych, dotyczył relacji artystycznych i wzajemnej inspiracji pomiędzy dwoma wielkimi artystami: Manuelem Garcíą i Gioacchino Rossinim, a także wpływu szkoły hiszpańskiej na twórczość Rossiniego. Wykład na ten temat, połączony z prezentacją utworów Garcíi (z Francisco Soriano przy fortepianie), wygłosiłam w ramach obchodów 200-lecia wystawienia *Cyrulika sewilskiego* w Sewilli (2016 r.). Został także zaprezentowany z ramach masterclass w Conservatorio Profesional de Musica de León (przy fortepianie – Emilio Bayón).

Prowadzone przeze mnie szersze badania dotyczące szkoły wokalne rodziny Garcíi, stały się podstawą programu naukowego Katedry Wokalistyki UMFC. Program realizowany był w latach 2013-2016 i zakończył się organizacją Międzynarodowej Konferencji Naukowej pt. „Zakres i znaczenie elementów szkoły *bel canto* Manuela Garcíi we współczesnej metodyce nauczania śpiewu klasycznego” (grudzień 2016 r.). Publikacja w przygotowaniu.

W latach 2017-2018 wygłosiłam następujące wykłady:

- *The phenomenon of Manuel García's school and it's importance for modern vocal education* w ramach *III Seminario Internacional Educación Patrimonio Artístico y Musical* na Uniwersytecie w Jaén (Departamento de Didáctica de la Expresion Musical, Plástica i Corporal, 2017),
- *Między konstrukcją i ekspresją. Treny – trzy fragmenty z Jana Kochanowskiego Romana Palestra jako przejaw poszukiwań twórczych kompozytora* w ramach dyskusji panelowej: *Zagadnienia wykonawcze z zakresu wokalistyki, słowo a muzyka*, Ogólnopolska Konferencja *Sluch absolutny Romana Palestra* (Katedra Teorii Muzyki UMFC, 2017),
- *Jak brzmi Chemia miłości? Interpretacja i analiza interdyscyplinarnej kompozycji Marzeny Majcher oscylującej na pograniczu muzyki i chemii* (współautorstwo z mgr Marzeną Majcher) w ramach Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Ko-respondencja. Na styku sztuk* (UMFC Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny w Białymstoku, 2018),
- *Manuel García y su escuela vocal* w ramach *VII Simposio Internacional de Hispanistas «Encuentros 2018»* (Wydział Filologiczny Uniwersytet Łódzki, 2018),
- *Gioacchino Rossini and Manuel García. Friendship and Fascination. The Beginning of the Romantic Bel Canto style* w ramach *International Conference Rossini after Rossini: Musical and Social Legacy* (Centro Studi Opera Omnia Luigi Boccherini, Lucca 2018),
- *Goyescas Enrique Granadosa w interpretacji studentów Wydziału Wokalno-Aktorskiego UMFC – problemy realizacyjne, percepcja* w ramach Międzynarodowej Konferencji *Enrique Granados – inspiracje. Problemy wykonawcze i interpretacyjne na podstawie eksperymentalnego wykonania dzieła* (UMFC, 2018),
- *Rossini i Garcia – przyjaźń i fascynacje. Sensacyjne odkrycia w muzyce początków XIX-wiecznego bel canto* w ramach *X Dni Wokalistyki Musica Vocale* (Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki, Gdańsk 2018),
- *Śladami miłosnych fascynacji G. Pucciniego – Minnie z opery La Fanciulla del West* w ramach Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Artystycznej *Puccini znany i mniej znany* (Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów, Łódź 2018).

3) Działalność pedagogiczna

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora sztuk muzycznych zostałam zatrudniona na stanowisku adiunkta na Wydziale Wokalno-Aktorskim UMFC. Obok wykładu z analizy dzieła muzycznego (który prowadziłam już w okresie studiów doktoranckich), w roku akademickim 2012/13 rozpoczęłam kolejne z: *Genezy teatru muzycznego, oratorium i pieśni* (dla I roku magisterskiego) oraz *Metodologii pracy dyplomowej i naukowej* (dla dyplomantów licencjatu i studiów magisterskich). Otrzymałam również godziny asystenckie w klasie prof. Ewy Łżykowskiej, z którą współpracowałam przez dwa kolejne lata.

Rok 2015 okazał się przełomowy jeśli chodzi o moją działalność jako pedagoga śpiewu. Otrzymałam własną klasę, przejmując pełną odpowiedzialność za rozwój powierzonych mi studentów. Na dobry rezultat pracy tego roku złożyła się z pewnością muzyczna pomoc i zaangażowanie dwóch znakomitych pianistów: Emilio Bayóna i Tomasza Pawłowskiego. W latach 2015-2017 doczekaliśmy się wspólnie dwóch dyplomów magisterskich z wyróżnieniem oraz trzech dyplomów licencjackich.

Obok wykładów w jęz. polskim prowadziłam również wykłady w jęz. angielskim dla studentów zagranicznych: 2012/2013 *History of music with literature*, 2017 r. *Selected elements from history of music* (dla studentów studiów podyplomowych) i od 2016 r. do chwili obecnej *Analysis of musical forms* i *Methodology of thesis writing* (studia licencjackie i magisterskie).

Działalność pedagogiczna poza uczelnią:

- 2016 r. warsztaty wokalne dla młodych polskich śpiewaków w Toronto na zaproszenie Stowarzyszenia Forum Pasjonatów Kultury i Konsulatu RP (przy współfinansowaniu MSZ),
- 2016 r. promotor pomocniczy w składzie komisji przeprowadzającej przewód doktorski Emilio Bayóna, tytuł pracy doktorskiej *El piano como un instrumento más de la orquesta sinfónica, exclusivamente en la música instrumental, entre 1862 y 1910*, Universidad Rey Juan Carlos, Madryt,
- 2018 r. kurs interpretacji pieśni niemieckiej w ramach warsztatów muzycznych dla uczniów Colegio Alemán Alberto Durero w Sewilli.

4) Publikacje:

W 2014 r. nagrałam płytę CD *Fryderyk Chopin Paulina Viardot amitié amoureuse* – zawierająca mazurki F. Chopina w transkrypcji wokalne P. Viardot i L. Bordèse, (wyk. Małgorzata Kubala – sopran, Ryszard Cieśla – baryton, Francisco Soriano – fortepian, DUX 1148).

W 2016 r. ukazała się drukiem moja książka pt. *Dwanaście mazurków Chopina w transkrypcji Pauliny Viardot. Muzyczne aspekty fascynującej amitié amoureuse*, będąca rozszerzeniem rozprawy doktorskiej (ISBN 978-83-61489-76-4, wyd. UMFC) oraz następujące artykuły: *Szkola śpiewu Manuela Garcíi seniora i jej spadkobiercy* (w: *Kształcenie wokalne pod red. Bogumiły Tarasiewicz*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego) i *Między sztuką a narodem w Polsce – odniesienie do postulatów XIX-wiecznych i obecnych*,

w: *Teraz musicie całkiem przestawić myślenie. 35 spojrzeń na muzykę i muzyków*, red. M. Dziadek (wyd. UMFC).

Owoce moich trzyletnich badań poświęconych twórczości Manuela Garcíi była płyta CD *Szkoła wokalna rodziny Garcíi* (DUX 1017, 2016). Znalazły się na niej głównie utwory Manuela Garcíi (arie z różnych dzieł scenicznych i pieśni w opracowaniu Viardot), a także arie z oper Gioacchino Rossiniego i Vincenzo Belliniego. W operach tych występował sam senior García lub jego córki: Maria Malibran i Paulina Viardot. W nagraniach towarzyszyło mi dwóch artystów hiszpańskich: dr Pedro Ordoñez – gitara i dr Emilio Bayón – fortepian.

W 2017 r. ukazał się mój artykuł *Giacomo Puccini – nowator czy tradycjonalista? Elementy stylistyki bel canto w wybranych operach*, w: *Puccini na głosy*, (red. S. Dąbek, A. Muszyńska- Andrejczyk, M. Sokołowicz, wyd. UMFC), a w 2018 r. artykuł *Jak brzmi Chemia miłości? Interpretacja i analiza interdyscyplinarnej kompozycji Marzeny Majcher oscylującej na pograniczu muzyki i chemii* (współautorstwo z mgr Marzeną Majcher), w: *Ars Inter Disciplinis. Korespondencja na styku sztuk* (red. J. Cieślak- Klauza, M. Gajl, T. Baranowski, wyd. UMFC, Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny w Białymstoku).

Małgorzata Kubala